

[Arentoft]

kelte våben og så f.eks. sagde, at en våbentil-ladelse kostede 200 kr., eller hvad man nu kunne blive enige om. Det svarede ministe-ren mig meget positivt på dengang, og jeg fulgte det op med et skriftligt spørgsmål, som ministeren også besvarede meget positivt, og nu er der jo altså gået nogen tid siden 18. oktober, og derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren har overvejet det yderligere, og om vi eventuelt kan få en god ordening. Jeg ved, det er noget, der interesserer virkelig mange af landets jægere, som er i besiddelse af riflede jagtvåben.

Steffensen (KrF):

Da mit partis ordfører i denne sag, fru Inger Stilling Pedersen, ikke kan være her ved dette lovforslags behandling, skal jeg også her henvise til, hvad kristeligt folkeparti sagde, da vi havde lovforslaget til behandling i efteråret, og bekræfte, at vi fortsat er positive over for lovforslaget.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Der var jo tilslutning til forslaget, og der var ønske om en så hurtig behandling af forslaget, at vi ikke skal være nødsaget til at genfremsætte det senere. Jeg synes, man har ganske ret i, at sådan bør det være. Når der helt rimeligt er den opfattelse, at vi ikke kan lade de nuværende tilstande fortsætte, fordi det indebærer risikoen for, at oversavede jagtgeværer anvendes til forbrydelser af værste art, er vi nødsaget til at søge en lovgivning gennemført. Selv om man principielt kan være modstander af, at vi skal lovgive for meget her i landet, må vi erkende, at vi befinder os på et område, hvor der er en nødvendighed for det.

Der har været rejst nogle synspunkter, navnlig vedrørende 2 punkter. Det ene er, om man skal have en samkøring af registre. Så vidt jeg kunne forstå, var de fleste tilhæn-gere af det. Jeg er enig med hr. Arentoft i, at det er rigtigt at få afgjort spørgsmålet, inden vi gør lovforslaget færdigt, men måske er jeg alligevel lidt forundret over, at der er en så umiddelbar tilslutning til samkøring af regi-stre. Her tænker jeg lidt på de indvendinger, man er kommet med i en række andre sager, en ængstelse for samkøring af registre, og jeg synes i hvert fald, det er rigtigt, at vi overvejer det ud fra det synspunkt. Der er ingen

tvivl om, at en samkøring vil give en øget effektivitet vedrørende denne lovgivning, men hvis man tillader den her, må vi vel også regne med, at der er andre steder, hvor man mener, at en samkøring er berettiget ud fra et effektivitetssynspunkt og for at kunne efterforske kriminelle handlinger. Det har jeg bare villet gøre opmærksom på, for jeg synes, der er noget principielt i dette spørgs-mål.

Det andet er det spørgsmål, hr. Jimmy Stahr først rejste, om overgangsbestemmelser. Under den tidligere udvalgsbehandling fik jeg stillet et spørgsmål om det, og jeg har også besvaret det; det var det tidligere spørgsmål nr. 6. Jeg har dér henvist til, at den overgangsordning, vi har foreslået, er den samme overgangsordning som den, der blev fastsat i 1963 i forbindelse med inddra-gelse af salonrifler under våbenloven.

Jeg skal da erkende, at effektiviteten også her vil blive øget, såfremt man har over-gangsregler, der fører til en registrering af alle geværer, som folk har i dag, men det kræver altså en administration, et politi-arbejde, og vi har blot interesseret os for at undgå at belaste politiet yderligere. Det er grunden til, at vi ikke i lovforslaget har kræ- vet den registrering, som man var inde på i det pågældende udvalg.

Det er selvfølgelig ikke noget, vi hverken vil eller kan være direkte modstandere af. Hvis man foretrækker det meget effektive, må vi erkende, at det er den vej, man skal gå.

Så skal jeg bare sige til hr. Arentoft, at jeg ikke helt synes, at man kan stille det op så- dan, at jægerne skal betale, fordi der er nog- le kriminelle mennesker her i landet. Man kan vel sige, at den meget begrænsede forhø- jelse, der er tale om, er et udslag af, at man ved at have et jagttegn har registrering nok for deres vedkommende, altså at selv om vi har en lov, der er restriktiv, så er det en let- telse for deres vedkommende, idet jagttegnet automatisk giver dem ret til at have gevær. Derfor synes jeg nok, der er en rimelighed i denne betalingsordning.

I det andet spørgsmål har jeg ikke afsluttet overvejelserne. Vi undersøger forskellige ste- der, om det administrativt kan give vanske- ligheder at få en samlet betaling for opbeva- ring af geværer og rifler, sådan at det ikke er